

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 605/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. decembra 2017 prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obe [REDACTED] zastúpených advokátom [REDACTED], ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práv podľa čl. 3 ods. 1 a 2 a čl. 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18 CoP 3/2017 z 26. júna 2017, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED] a [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. septembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľky“), obe [REDACTED] zastúpených advokátom [REDACTED], ktorou namietajú porušenie základného

práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práv podľa čl. 3 ods. 1 a 2 a čl. 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa postupom a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18 CoP 3/2017 z 26. júna 2017 (ďalej aj „odvolací súd“).

2. Sťažnostná argumentácia sťažovateľiek v sťažnosti viedla k ich záveru o zreteľnej arbitrárnosti (svojvôli) a ústavnej neudržateľnosti právnych záverov odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu, malo ísť najmä o nedostatky spájané s kritériami pre riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, neodstránením následkov svojvôle pri dokazovaní a nedostatkoch pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností potrebných pre správne posúdenie veci.

3. V petite podanej sťažnosti sťažovateľky žiadali, aby ústavný súd nálezom vyslovil:
«Práva sťažovateľky v 1. rade na súdnu ochranu zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivé súdne konanie zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 boli postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 18CoP 3/2017 a jeho rozsudkom, sp. zn. 18 CoP 3/2017 - 614 zo dňa 26.06.2017 porušené.

Práva sťažovateľky v 2 rade na súdnu ochranu zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivé súdne konanie zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8, na zohľadnenie záujmu dieťaťa pri činnosti súdu podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, na ochranu a starostlivosť nevyhnutnú pre blaho dieťaťa podľa čl. 3 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa a právo dieťaťa formulovať vlastné názory a byť vypočuté v súdnom konaní podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa boli postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1CoP 3/2017 a jeho rozsudkom, sp. zn. 18CoP 3/2017 — 614 zo dňa 26.06.2017 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18 CoP 3/2017 - 614 zo dňa 26.06.2017 zrušuje a vec vracia Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove je povinný nahradiť sťažovateľke trovy tohto konania.»

4. Sťažovateľky doručili ústavnému súdu 14. februára 2017 podanie označené ako „Späť vzatie sťažnosti“, v ktorom prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámili, že svoju sťažnosť vedenú na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 1733/2017 berú späť a navrhujú, aby ústavný súd konanie o nej zastavil.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

8. Z citovaného § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť okrem iného rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju

sťažnosť späť (porovnaj II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

9. V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľiek a že nie sú dôvody na to, aby rozhodol, že ich späťvzatie sa nepripúšťa. Vychádzal pritom aj zo situácie, že k späťvzatiu sťažnosti došlo ešte pred rozhodnutím ústavného súdu o jej (ne)prijatí na ďalšie konanie podľa § 25 zákona o ústavnom súde.

10. Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2017

